

En la parábola Jesús profetiza su Pasión, y dice que los escribas y fariseos que hicieron lo mismo con algunos profetas y lo harán también con Él. Es decir: Cristo nos enfrenta con nosotros mismos, con nuestras faltas, nuestras ambiciones, nuestras malas artes... Porque esta parábola se puede aplicar en nuestros días. Recordamos a sacerdotes, misioneros, obispos, religiosos, seculares martirizados por predicar la Palabra de Dios y denunciar las injusticias del mundo.

Jesús predica la Verdad, porque de su boca salen palabras de vida eterna. Exactamente igual que hoy. Nosotros mismos hay veces que nos escandalizamos de la postura que toma la Iglesia ante determinados asuntos (aborto, eutanasia, abusos sociales...) porque denuncia lo que "la sociedad" quiere dar por bueno (la "cultura" de la muerte frente a la vida por ejemplo). Por eso esta parábola es digna de nuestra reflexión. Tenemos que ser buenos labradores, saber cuidar de la viña con la diligencia que el dueño espera de nosotros y debemos dar cuenta del fruto que se nos ha encomendado con valentía y honradez. En las cosas de Dios no caben las medias tintas: o se está con Él o contra Él.

Pidamos a la Virgen María que sepamos distinguir y conocer a la "piedra desechada por los arquitectos" y hagamos de ella la piedra angular de nuestra vida.

У цій притчі Ісус пророкує свої страсті і каже, що книжники і фарисеї так само чинили з деякими пророками, так само вчинять і з Ним. Тобто Христос протиставляє нас самим собі, нашим недолікам, амбіціям, злим вчинкам? Тому що ця притча може бути застосована і в наші дні. Ми пам'ятаємо священиків, місіонерів, єпископів, богопосвячених осіб, мирян, які прийняли мученицьку смерть за проповідь Слова Божого і викриття несправедливості світу.

Ісус проповідує Істину, бо з Його уст лунають слова вічного життя. Так само, як і сьогодні. Ми самі іноді скандально ставимося до позиції Церкви щодо певних питань (абортів, етаназії, соціальних зловживань...), тому що вона викриває те, що "суспільство" хоче сприймати як належне ("культуру" смерті на противагу життю, наприклад). Ось чому ця притча варта наших роздумів. Ми повинні бути добрими господарями, ми повинні знати, як доглядати за виноградником з ретельністю, якої від нас очікує господар, і ми повинні сміливо і чесно звітувати про плоди, які нам довірили. У справах Божих немає місця півзаходам: або ти з Ним, або проти Нього.

Просімо Діву Марію, щоб ми вміли розрізняти і пізнавати "камінь, відкинутий архітекторами", і зробити його наріжним каменем нашого життя.